

Teksten Startviering 14 september 2008

JULLIE ZIJN MIJN HANDEN.

Kinderverhaal

Een klein stadje in Frankrijk had zwaar geleden onder de bommen van de oorlog. Er was heel veel stuk.....huizen en straten, bijna alles. Ook van het oude kerkje was maar weinig overgebleven. De mensen met alles weer op te bouwen. Ze kregen daarbij veel hulp van de Amerikaanse soldaten, die aan de rand van hun stadje een kamp hadden opgeslagen. Bij het herstel van het kerkje bleek veel onder het puin bedolven. Vooral over het beroemde oude kruisbeeld maakten de mensen zich zorgen. Wat zou daarvan overgebleven zijn? Heel voorzichtig werd het puin in kruiwagens geladen, en na lang zoeken, vond één van de soldaten het oude houten kruis. Maar o.....wat was dat jammer! De handen waren er afgebroken! Ze zochten en zochten om ook de laatste stukjes van het kruisbeeld te vinden. Maar de handen bleven spoorloos! Toen pakte een van de soldaten een potlood en schreef op de uiteinden van het kruishout: 'JULLIE ZIJN MIJN HANDEN'. De mensen van het stadje, die dat zagen, waren erg onder de indruk van die tekst. En ze wilden dat deze woorden altijd op het hout zouden blijven staan... En als je nu – na vele jaren – in het herstelde kerkje komt, zie je nog steeds het kapotte kruis vooraan in de kerk hangen. En als je goed kijkt vind je er nog de woorden, die de soldaat er toen opgeschreven heeft: "JULLIE ZIJN MIJN HANDEN".

Lezing   Gouden kalf uit "Het hoogste Woord"

Lezing   Mattheus 18: 21-35

De film Everything

*bedacht, gespeeld en opgenomen voor **Het Eetcafe***

Gemeente van Jezus Christus
lieve mensen

In 5 minuten tijd zet het Eetcafe de kern van het hele leven neer in een film die ze zelf hebben samengesteld, gespeeld en opgenomen en die de titel heeft "Everything".

Kort samengevat:

God blaast de mensen de levensadem in, de energie, de spirit en geeft hen de ruimte om te bewegen en te leven: samen met elkaar. God heeft er plezier in: mensen tot elkaars geluk geschapen.

Maar het leven is weerbarstig...er zijn allerhande prikkels, verleidingen die mensen van elkaar en van God vervreemden. Sterker nog: die een mens van zichzelf, van zijn basis vervreemden.

Het meisje wordt overspoeld door prikkels, boodschappen, verleidingen: de opgeklopte sex, het geld, de beneveling van drank of drugs, het mode-ideaalbeeld waaraan je moet voldoen en waarvan je kunt kotsen. Het is gewoon teveel. Ze weet niet hoe en wat te kiezen en steeds meer raakt zij zichzelf kwijt. En daarmee ook het echte contact met haar vriendin (haar medemens). Uiteindelijk raakt zij ook God kwijt: haar oorsprong en basis. Ze raakt zichzelf zozeer kwijt, dat er allemaal duistere gedachten in haar opkomen. Zij wordt somber en depri, ziet het leven niet echt meer zitten. Kan het niet meer aan! Diep van binnen verlangt zij toch naar “anders”, naar echtheid, geluk en vrijheid. Ze maakt een dappere keuze en gaat het gevecht aan met alle prikkels, boodschappen en verleidingen!

En God.....God ziet het allemaal gebeuren, blijft op haar betrokken, wenkt haar uitnodigend toe maar laat haar ook de vrije wil om zelf te kiezen. Misschien met pijn in het hart! Als zij haar keuze maakt en het gevecht aangaat, dan duwt God haar vriendin naar voren. Zo van: toe, help haar! Jij bent MIJN HANDEN!

En de vriendin....die springt erin, helpt haar in haar gevecht en daarmee komt ook God in het gevecht: God zelf voert de strijd mee en zijn liefde wint !!!

Het meisje vindt zichzelf terug en daarmee het eerlijke contact met haar vriendin en met God zelf. Ze kan leven in het Licht van de Eeuwige: als mens voor het geluk geschapen!

Het leven en het geloof in een notendop!

Alleen het leven, het verlangen en het geloof van de meiden van het Eetcafe?

Nee, het is van alle eeuwen: ook het oude volk Israel raakt zichzelf kwijt, raakt in de woestijn van het leven God kwijt :

- de bevrijding uit de angst (van Egypte) ligt alweer even achter hen

- en die God van hun leider Mozes is onzichtbaar, vreemd en zo ver.....

ze willen een zichtbare god, daar kunnen zij wat meeneen ze maken zich een “gouden kalf”!

Dat staat symbool voor het recht van de sterkste, voor geld en kapitaal, voor “hebben en houden” en dus voor “macht”.

Net als in de film: God laat hen die keuze maar het doet hem pijn! Dit was toch niet hoe hij het had bedoeld. God wordt boos!

Mozes komt voor het volk op. Mozes pleit bij God voor geduld en God zegt: OK Mozes!

Je hebt gelijk, het spijt me!

Mozes als Gods eigen handen!

Ook die man in het evangelie is zichzelf kwijt, ook hij is gevallen voor een verleiding! Jezus vertelt dit verhaal als een antwoord op de vraag hoe vaak wij mensen elkaar moeten vergeven en een nieuw begin moeten gunnen. Die man wil graag dat zijn eigen torenhoge schuld en sores hem wordt kwijtscholden (door God). Hij wil een nieuwe kans, met een schone lei beginnen. Hij gaat ervoor op zijn knieën en doet een beroep op Gods barmhartigheid en vergevingsgezindheid en God scheldt hem alles kwijt. Maar als de man buiten komt dat blijkt dat hij zichzelf kwijt is : hij staat op zijn recht, is ongevoelig voor de smeebeden van zijn naaste en kan hem niet een kwartje kwijtschelden, gunt zijn naaste geen nieuwe kans.

Hij is bezweken voor de verleiding van “eigen recht” en “geld”.

Het is alsof Jezus zegt: als het zo gaat met jullie mensen op deze aarde, als je wel wilt dat God jouw eigen schuld en sores vergeeft, maar je staat zelf op je recht en kunt een ander niet vergeven, geen nieuwe kans gunnen ...tja, wat komt er dan van terecht. zeg.?

Dan kan God jou wel vergeven, maar dan verandert er tussen mensen nog niets!

En dan doet Jezus een pittige uitspraak!

Doe het anders: vergeef elkaar 70 x 7

70 x 7 dat is niet “zomaar iedereen vergeven” (alsof dat ook zomaar kan). Het is een perspectief ! Zoiets van telkens weer. Je denkt soms: ik heb iemand vergeven, nu is het over en uit de wereld, maar dan gebeurt er weer iets en opeens is dat oude gevoel van boosheid er weer in alle hevigheid en dan moet je nog een keer er doorheen..Zo is vergeven een proces dat lijkt op 70 x 7: eindeloos .

Nou, lieve mensen , wat is nou de kern op deze startzondag? In de film en in de lezingen?

De kern is niet dat er verleidingen zijn in het leven, waardoor wij mensen soms bezwijken en waardoor we ons eigen ik kwijtraken en daarmee ook onze naaste en zelfs God en dus: onze basis! Verleidingen zijn er – meer dan genoeg - dat weten we allemaal!

De kern is.....

God heeft ons het leven en elkaar gegeven als iets moois, iets goeds

God geeft ons de vrijheid om daar iets mee te doen, te kiezen

Hij blijft heel sterk betrokken op ons, nodigt ons uit het goede te kiezen en als iemand onverhoopt verkeerd kiest, bezwijkt voor wat voor verleiding dan ook en zo zichzelf kwijtraakt en ook God verliest....

dan nodigt God ons uit om erin te springen, te helpen. een nieuw kans te gunnen!

Want God werkt door mensen. Zo is Hij ook zelf aanwezig!

Zoals het op het kruis in dat kerkje in Frankrijk staat : JULLIE ZIJN MIJN HANDEN!

Dat is dus de kern en daarmee beginnen we dit nieuwe seizoen met z'n allen , als gemeente.

Ik wil u vragen allemaal uw handen te laten zien / op te steken.....kijk eens hoeveel handen van God wij hier hebben! Dat is toch fantastisch.

Zoveel handen, die kunnen helpen om elkaar te behoeden voor de verleidingen, zoveel handen die kunnen bijdragen aan vergeving, aan nieuwe kansen, aan een warme sfeer. Zoveel handen die kunnen bijdragen aan een krachtige en blijde geloofsgemeenschap.

Moeten we het alleen hebben van onze eigen handen? Gelukkig niet. Zoals in de film God zelf er midden in springt en met zijn liefde die 2 mensen weer bevrijdt.....zo zal God zelf in ons midden zijn !

Amen

Zegen

(*misschien kunt u allemaal even naar uw handen kijken*)

Ga dan heen in de vreugde en ontmoeting van deze startzondag en ontvang de zegen van God

Over jouw keuzes in alle prikkels en verleidingen

de zegen van God

Over het doen en laten van jouw handen

de zegen van God

Over de nieuwe kansen die jij een ander gunt

de zegen van God.

Zo zegent jou de Eeuwige en vervult je met energie en blijdschap

nu en alle dagen

Amen.